

Olot torna a l'ambient de finals del XIX amb la Fira Modernista

L'animació i el mercat modernistes continuaran a la capital de la Garrotxa avui fins a les vuit del vespre

OLOT | XAVIER VALERI

Olot va recuperar ahir l'ambient modernista que havia tingut a finals del segle XIX. Un entorn adornat amb els barrets de palla i els vestits blancs dels homes i decorat per les puntes, els vestits llargs i els capells florits de les dones. Amenitzat per bandes de músics, amb armilla i rellotge de butxaca, i protegit del sol per les ombres dels plàtans. I, de fons les façanes modernistes de can Solà Morales i can Gaietà Vila. Uns murs plens de mosaics florits, d'estàtues de senyores de pinya al cap, i de ferros ondulats com branques d'heura. Visitar l'interior de les llars que han conservat intacte la decoració del temps, en què Santiago Rusiñol i Joan Maragall passaven l'estiu a Olot va ser una de les ofertes amb més èxit del primer dia del cap de setmana modernista que es clourà avui al vespre. Les altres van ser comprar artesanía a les parades del mercat, deixar-se anar en una pintada conjunta a l'ombra dels arbres del Firal, cantar amb els grups d'animació, o seguir una de les visites guiades a museus que mostren peces tan genuïnament modernistes com la càrrega de Ramon Casas (1866-1932).

Ahir, Olot tornava a respirar l'aire d'esbojarrada il·lusió que en el seu dia caracteritzava els pintors barcelonins que s'hi van traslladar per pintar els paisatges de la rodalia. Van arribar atrets per la imatge pictòrica i literària de la ciutat creada per Joaquim i Marià Vayreda i Josep Berga i Boix. En aquell moment, Olot estava de moda gràcies a l'impacte que havien tingut els paisatges dels germans Vayreda a la sala Parés i que decoraven els habitatges de l'Eixample barceloní.

Les vistes pintades d'Olot van ser el primer trencament amb el concepte d'estricta còpia de la realitat anteriors, però a mesura que el Modernisme avançava es van allunyar de les teories del moviment.

A més de pintors de renom, com Santiago Rusiñol (1861-1931), Enric Galwey (1864-1931) i Josep Pinós (1867-1916), els olis d'Olot van aconseguir consolidar una colònia barcelonina a la ciutat. Les famílies amb possibles de Barcelona van voler viure al natural els paratges dels mulladius de la Moixina i de les ombres de les fonts de Sant Roc.

Van haver d'establir la convivència amb els elements més tradicionalistes que en aquell moment representaven el pensament de la majoria d'olotins. Això no obstant, la colònia barcelonina va participar al ball Pla i va presidir sardanes, i, també, va contribuir en la creació d'un certamen literari de referència nacional.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/08/05/olot-torna-lambient-finals-del-xix-fira-modernista/575560.html?utm_source=rss